

Sygn. akt IX Ka 1565/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Rogala

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 roku

sprawy G. K.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pińczowie

z dnia 7 sierpnia 2013 roku sygn. akt X K 313/13

- I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że z orzeczenia zawartego w punkcie II eliminuje stwierdzenie: „z wyłączeniem samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony”;
- II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
- III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

IX Ka 1565/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku Zdroju X Zamiejscowego Wydziału z siedzibą w Pińczowie z dnia 7 sierpnia 2013 roku oskarżony G. K. został uznany za winnego tego, że w dniu 27 maja 2013 roku w P. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki A. (...)§ o nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości na poziomie 0,48mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a§1 kk, za który na podstawie tego przepisu w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzono mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych.

Na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego G. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku z wyłączeniem samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony nakładając na niego na podstawie art. 43 § 3 kk obowiązek zwrotu prawa jazdy do właściwego wydziału komunikacji.

Na podstawie art. 49 § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych.

Zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 240 złotych kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego i zarzucił:

- rażącą niewspółmierność kary wynikającą z nienależytego rozważenia okoliczności dotyczących społecznej szkodliwości czynu wyrażającego się w nagminności tej kategorii przestępstw, stopnia nietrzeźwości dwukrotnie przewyższającego dolny próg, co spowodowało ponadprzeciętne upośledzenie sprawności psychomotorycznej, a co za tym idzie radykalne obniżenie reakcji kierowcy, umyślne działanie oskarżonego wynikłe z zamiaru bezpośredniego i tym samym narażenie na niebezpieczeństwo innych użytkowników ruchu drogowego, wynikające z faktu poruszania się oskarżonego jezdnią w centrum miasta relacji P. – B. o bardzo dużym natężeniu ruchu, co wymagało wymierzenia mu środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych bez wyłączenia samochodów ciężarowych, a w konsekwencji spowodowałyby wdrożenie oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego a jednocześnie pozwoliłoby zabezpieczyć społeczeństwo przed ewentualnymi przestępczymi zachowaniami G. K. i taka kara spełniłaby swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak również nie tylko odstraszałaby i piętnowała sprawców, ale wskazywałaby na pozytywne postawy społeczne i uświadamiałaby niecelowość popełniania przestępstw.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie G. K. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych bez wyłączenia spod zakazu samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, podwyższenie orzeczonej kary grzywny do 150 stawek dziennych po 20 złotych każda, podwyższenie kwoty orzeczonego świadczenia pieniężnego do 1000 złotych oraz utrzymania w mocy wyroku w pozostałej części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku. Należy się zgodzić z argumentacją skarżącego, że orzeczony wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z wyłączeniem samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony jest niewspółmiernie łagodny i nie uwzględnia w należyтым stopniu stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynu, warunków i właściwości osobistych sprawcy, jak tego wymaga art. 53 § 1 i 2 kk.

Jak to słusznie podnosi autor apelacji nietrzeźwi kierowcy stanowią plagę na polskich drogach, co obliguje do stosowania odpowiednio surowej represji karnej, która by skutecznie powstrzymywała potencjalnych sprawców przed tego rodzaju zachowaniami.

Okoliczności sprawy nie uzasadniają w szczególności wyłączenia spod zakazu samochodów ciężarowych powyżej 3,5 ton. Trudno się zgodzić z argumentacją, że oskarżony wprawdzie nie powinien kierować samochodami osobowymi ale nie ma przeszkód by kierował samochodami ciężarowymi.

Przy wymiarze kary należy uwzględnić również zachowanie się sprawcy po popełnieniu przestępstwa. Na rozprawie apelacyjnej ujawniono natomiast istotną w tym zakresie okoliczność, iż oskarżony wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku Zdroju X Zamiejscowego Wydziału Karnego w Pińczowie z dnia 17 maja 2013 roku w sprawie XK 86/13 został skazany prawomocnie za czyn z art. 178a§1 kk popełniony w dniu 8 września 2012 roku.

Należy podnieść, że Sąd Rejonowy nie uwzględnił okoliczności obciążających po stronie oskarżonego w należyтым stopniu, ponadto doszły nowe okoliczności ujawnione dopiero przez Sądem odwoławczym, mające wpływ na wymiar kary, a świadczące o tym, że czyn będący przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie nie był odosobnionym incydentem w życiu oskarżonego.

Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 438 pkt 4 kpk uznając, że środek karny orzeczony w pkt II dotyczyć powinien wszelkich pojazdów mechanicznych, wyeliminowano w związku z tym orzeczenie dotyczące wyłączenia samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

Nie jest zasadna apelacja prokuratora w pozostałym zakresie. Orzeczona przez Sąd Rejonowy kara grzywny oraz wysokość świadczenia pieniężnego nie może być uznana za rażąco łagodną. Rozważone zostały wszystkie okoliczności dotyczące rozmiaru kary i środka karnego z art. 49 § 2 kk w należyty sposób. Oskarżony w dacie orzekania nie był karany natomiast natężenie alkoholu w jego organizmie nie było nadmiernie wysokie. Oskarżony został zatrzymany do rutynowej kontroli i – wbrew zarzutom zawartym w apelacji - nie stworzył na drodze realnego zagrożenia dla innych użytkowników drogi natomiast umyślność działania należy do znamion czynu, a nie okoliczności dotyczących wymiaru kary.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Na podstawie art. 635 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 złotych stanowiącą poniesione wydatki w postępowaniu odwoławczym z tytułu doręczeń(§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym Dz. U. nr 108, poz. 1026 ze zm.).